

CISG-online 6606

Jurisdiction	Belgium
Tribunal	Hof van Beroep Antwerpen (Court of Appeal Antwerp)
Date of the decision	13 November 2017
Case no./docket no.	2016/AR/1429
Case name	<i>Schubert Partner v. Eierveiling Poederlee BVBA</i>

Het hof verwijst naar de processtukken, waaronder het bestreden vonnis van de rechterbank van koophandel Antwerpen, afdeling Turnhout van 21.4.2016, volgens verklaring van partijen niet betekend, het verzoekschrift ter griffie neergelegd op 4.7.2016 waarmee hoger beroep werd ingesteld en de conclusies voor partijen.

De zaak werd op de zitting van 30.10.2017 op tegenspraak behandeld en in beraad genomen.

1.

De bvba Eierveiling Poederlee (verder kortweg ook «EP» genoemd) baat een groothandel in zuivelproducten en eieren uit.

1

Beide partijen houden voor dat Schubert Partner (verder ook kortweg «Schubert» genoemd) op regelmatige basis eieren afnam van EP.

De levering vond plaats te Poederlee en Schubert stond in voor het transport ervan naar Tsjechië.

2.

Twee verkoopfacturen van EP bleven onbetaald, m.n. de factuur nummer 905 van 25.1.2012 en de factuur met nr. 1007 van 16.2.2012.

2

Bij e-mail van 5.3.2012 liet Schubert aan EP weten dat de op 16 of 17.2.2012 geleverde eieren niet zouden voldaan hebben aan de Europese maatstaven om ze als consumptieeieren op de Tsjechische markt te kunnen brengen, en dat ze verwijderd zouden zijn van de markt. [Er zouden eieren van klasse B zijn geleverd, terwijl eieren van klasse A («verse eieren») besteld zouden zijn].

Van haar kant maande EP Schubert aan tot betaling van haar facturen op 21.3.2012 en 17.4.2012.

De facturen werden bij schrijven van de raadsman van Schubert van 15.5.2012 geprotesteerd wegens slechte levering.

Bij brief van 5.9.2012 werd de beweerdelijk door Schubert geleden schade gesteld tegenover de invordering van de facturen vanwege EP.

3.

Er werd overgegaan tot dagvaarding op 28.5.2015. EP vorderde de veroordeling van Schubert tot betaling van 42.626,- EUR, vermeerderd met 6.392,40 EUR schadebeding, de moratoire rente sedert de vervaldata der facturen aan 10% en de kosten.

In syntheseconclusie vroeg zij om geen rekening te houden met het stukkenbundel van Schubert, ondergeschikt de vertaling te bevelen van het stukkenbundel van Schubert naar de taal van de rechtspleging, en zij eiste de veroordeling van Schubert tot betaling 42.616,00 EUR onbetaalde facturen, in hoofdorde te vermeerderen met de conventionele intresten aan een intrestvoet van 10% vanaf de vervaldag van de facturen tot de datum van dagvaarding en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling, met 6.392,40 EUR schadebeding, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling.

Ondergeschikt vorderde zij het bedrag van 42.616,00 EUR, te vermeerderen met herleide conventionele intresten aan een intrestvoet gelijk aan de intrestvoet bepaald in art. 5 van de Wet van 02.08.2002 vanaf de vervaldag van de facturen tot de datum van dagvaarding en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling, vermeerderd met 4.261,60 schadebeding, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling.

Nog meer ondergeschikt vorderde zij het bedrag van 42.616,00 EUR, te vermeerderen met intresten conform art. 5 van de Wet van 02.08.2002 en dit vanaf de vervaldag van de facturen tot de datum van dagvaarding en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling en met 40,00 EUR wettelijke forfaitaire schadevergoeding voor de eigen invorderingskosten, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling.

Tenslotte vroeg zij Schubert te veroordelen tot de kosten.

4.

Schubert wierp in hoofdorde de internationale onbevoegdheid (het gebrek aan rechtsmacht) op met verzoek om de zaak eventueel te verwijzen naar de enige bevoegde rechtbank zijnde de rechtbank van Koophandel te Praag.

Ondergeschikt, voor zover de rechtbank zich bevoegd zou achten om kennis te nemen van het geschil, vroeg zij de afwijzing van de hoofdeis als ongegrond, evenals de toewijzing van haar tegenvordering, strekkende tot de veroordeling van EP tot betaling van 35.800,- EUR, te vermeerderen met de intresten conform de wet op de betalingsachterstand in handelstransacties vanaf 5.3.2012, minstens vanaf 5.9.2012 Verder vroeg zij EP te veroordelen tot de kosten.

3

4

5.

Bij het bestreden vonnis werd de internationale bevoegdheid aangenomen, de hoofdeis toelaatbaar verklaard en gegrond voor 19.353,60 EUR en 40,- EUR, vermeerderd met de rente cf. art. 5 Wet 2.8.2002 sedert 24.2.2012.

De tegeneis werd ongegrond verklaard.

Schubert werd veroordeeld tot de kosten, waaronder een minimumrechtsplegingsvergoeding van 40,- EUR.

6.

Tegen dit vonnis werd een beperkt hoger beroep ingesteld bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 4.7.2016. Schubert vordert de hervorming van het bestreden vonnis door te bepalen dat de hoofdeis hooguit voor 17.983,14 EUR toegekend kan worden, en ondergeschikt dat haar oorspronkelijke tegeneis voor 35.000,- EUR, vermeerderd met de rente sedert 5.3.2012, minstens 5.9.2012 zou worden toegewezen.

Verder vordert zij de veroordeling van EP tot de kosten van beide aanleggen, waaronder een rechtsplegingsvergoeding van 3.600,- EUR per aanleg.

7.

EP concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep, met veroordeling van Schubert tot de kosten, waaronder een rechtsplegingsvergoeding hoger beroep van 3.600,- EUR.

In conclusie vroeg zij opnieuw om geen rekening te houden met twee stukken van Schubert, ondergeschikt de vertaling te bevelen van stuk 10, doch in dit verzoek wordt thans niet langer volhard.

Bij incidenteel beroep vordert EP de veroordeling van Schubert tot betaling 41.245,54 EUR, in hoofdorde te vermeerderen met de conventionele intresten aan een intrestvoet van 10% vanaf de vervalddag van de facturen tot de datum van dagvaarding en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling, met 6.186,83 EUR schadebeding, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling.

Ondergeschikt vordert zij het bedrag van 41.245,54 EUR, te vermeerderen met herleide conventionele intresten aan een intrestvoet gelijk aan de intrestvoet bepaald in art. 5 van de Wet van 02.08.2002 vanaf de vervalddag van de facturen tot de datum van dagvaarding en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling, vermeerderd met 4.124,55 schadebeding, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling.

Nog meer ondergeschikt vordert zij het bedrag van 41.245,54 EUR, te vermeerderen met intresten conform art. 5 van de Wet van 02.08.2002 en dit vanaf de vervalddag van de facturen tot de datum van dagvaarding en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet

5

6

7

vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling en met 40,00 EUR wettelijke forfaitaire schadevergoeding voor de eigen invorderingskosten, bedrag te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de datum van dagvaarding tot de datum van volledige betaling.

8.

Het (beperkt) hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm. Het belang van Schubert bij haar hoger beroep spreekt voor zich en de toelaatbaarheid van haar hoger beroep wordt niet betwist.

8

Bijgevolg wordt het hoofdberoep toelaatbaar verklaard.

Ook het incidenteel beroep, dat eveneens regelmatig is naar de vorm, wordt toelaatbaar verklaard.

9.

Ter terechtzitting van 30.10.2017 werd afstand gedaan van het verzoek tot wering van stukken uit het debat en van het verzoek tot het voorbrengen van een beëdigde vertaling ervan. De gevraagde vertalingen waren inmiddels voorgebracht.

9

10.

In hoger beroep wordt niet langer betwisting gevoerd over de internationale bevoegdheid/rechtsmacht, waarvan akte.

10

Er wordt ook geen inhoudelijk ter zaken doende betwisting gevoerd over de toelaatbaarheid van de wederzijdse eisen, zodat deze als toelaatbaar worden aangemerkt.

11.

Verder wordt er ook geen inhoudelijk ter zake doende betwisting over gevoerd dat de rechtsverhouding tussen partijen beheerst wordt door het Weens Koopverdrag van 11.4.1980 (ook afgekort weergegeven met zijn Engels acroniem «CISG», voluit het Verdrag van de Verenigde Naties inzake internationale koopovereenkomsten betreffende roerende zaken, Wenen, 11 april 1980; Wet 4 sept. 1996, B.S., 1 juli 1997, in België van kracht sedert 1.11.1997 en in de Tsjechische Republiek sedert 1.1.1993).

11

Het CISG regelt zowel de totstandkoming van de koopovereenkomst, met inbegrip van wat verstaan moet worden onder een voorstel, een aanbod en de aanvaarding, als de rechten en verplichtingen van de verkoper en de koper. Het Verdrag regelt de leveringsverplichting, de conformiteit van de goederen, de betaling van de prijs, de inontvangstneming van de goederen, de exceptie van niet-nakoming, de schadevergoeding bij wanprestatie, de gevolgen van ontbinding e.d.

Overeenkomstig art. 11 CISG kan de koop worden bewezen door alle bewijsmiddelen, getuigen inbegrepen. Het Weens Koopverdrag bepaalt niet sluitend wie de bewijslast draagt; daarvoor dient gekeken te worden naar het aanvullend toepasselijke nationale recht. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald in het Verdrag, heeft het CISG ook geen betrekking op de geldigheid van de overeenkomst of de daarin vervatte bedingen, of op de gevolgen die de

overeenkomst kan hebben voor de eigendom van de verkochte zaken (art. 4 CISG). De rechtsvragen die niet beheerst wordt door dit Verdrag, worden geregeld door het toepasselijke nationale recht dat aanvullend van toepassing is. Evenwel zullen rechtsvragen die niet uitdrukkelijk door dit Verdrag geregeld zijn, bij toepassing van art. 7.2 CISG steeds bekeken dienen te worden in het licht van de algemene beginselen waarop het Verdrag berust. De bedoelde algemene rechtsbeginselen zijn o.m. de regel van de goede trouw (art. 80 CISG), de verplichting om de medecontractant in te lichten (19.2, art. 21.2, art. 26, art. 39.1, art. 48.2, art. 65, art. 71.3), de plicht tot samenwerking en de redelijkheidsstandaard.

12.

Het aanvullend van toepassing zijnde recht is in casu het Belgisch recht, het recht van de verkoper [artikel 4.1.a) Verordening (EG) nr. 593/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 17.6.2008 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst («Rome-I-Verordening»)].

12

Gelet op het voorgaande is het ook het Belgisch recht dat bepaalt op welke partij welke bewijslast rust (zie ook art. 18.1 Rome-I-Verordening). De respectieve eisende partijen dienen het bestaan te bewijzen van de contractuele verbintenissen waarvan zij de uitvoering vorderen (art. 1315, lid 1 B.W.; art. 870 Ger.W.). De partij die beweert van een verbintenis bevrijd te zijn, dient dan weer die bevrijding aan te tonen (art. 1315, lid 2 B.W.).

13.

Schubert beweert dat de levering van 17.2.2012 niet conform was. Zij zou «verse eieren» hebben besteld, doch eieren van klasse B («industriële eieren») hebben geleverd gekregen. Deze eieren zouden kooi-eieren geweest zijn die ingevolge de toen nieuwe Europese regelgeving als ongeschikt voor rechtstreekse consumptie door de consument van het land van bestemming moesten worden aangemerkt.

13

Dat het ging om zulke kooi-eieren wordt op zich niet betwist, doch EP beweert in hoofdorde dat ook helemaal geen eieren van klasse A («verse eieren») zouden besteld geweest zijn.

Het eerste lot eieren, het lot gefactureerd op 25.1.2012 ging om een lot van 302.400 bruine ongesorteerde eieren met code 2-NL-42334-01. Deze code werd zowel gemeld op de factuur als op het leveringsdocument als op het van Schubert uitgaande commerciële identificatiedocument van dezelfde datum. De prijs bedroeg 19.353,60 EUR, BTW inbegrepen.

Het tweede lot eieren, het lot gefactureerd op 16.2.2012, ging om een lot van 302.400 bruine ongesorteerde eieren met code 3-BE-6026. Deze code werd opnieuw zowel op de factuur vermeld als op het van Schubert uitgaande commerciële identificatiedocument van dezelfde datum. In de productomschrijving op dat laatste document stond in drie talen een productomschrijving «verse eieren» voorgedrukt, waaruit Schubert afleidt dat het per definitie moest gaan om eieren van klasse A. De prijs bedroeg 23.262,40 EUR, BTW inbegrepen.

Rekening houdend met de productomschrijving «verse eieren» en «eieren voor consumptie op de markt gebracht» op het door EP ondertekende commerciële identificatiedocument, de vereenzelviging tussen «verse eieren» en klasse A in Verordening (EG) Nr. 589/2008 van

23.6.2008, de hogere prijs van dit tweede lot eieren, en het gebrek aan weerlegging op een onverdacht ogenblik van het uitgangspunt in de brieven van de raadsman van Schubert van 15.5.2012 en 5.9.2012 dat het moest gaan om verse voor particuliere consumptie geschikte eieren, neemt het hof aan dat inderdaad eieren werden besteld die voor particuliere consumptie op de markt zouden kunnen worden gebracht. Deze samen in acht genomen elementen maken immers feitelijke vermoedens in die zin uit (art. 1353 B.W.).

14.

Dit gegeven heeft niet automatisch tot gevolg dat de aanspraak/het verweer van Schubert daarmee ook zou kunnen worden ingewilligd. Dit hangt immers in eerste instantie af van de vraag of zij binnen een «redelijke termijn» nadat zij de niet conformiteit had behoren te ontdekken, de verkoper hiervan in kennis gesteld heeft onder opgave van de aard van de tekortkoming (art. 39.1 CISG). De vraag wanneer zij de niet conformiteit had behoren te ontdekken, dient bepaald te worden in functie van de draagwijdte van de door art. 38 CISG opgelegde keuringsplicht.

14

15.

Om de concrete draagwijdte van de door art. 38 CISG bepaalde keuringsplicht en de naleving ervan (of het gebrek aan naleving ervan) te kunnen bepalen, lijkt het hof het advies van een gerechtsdeskundige opportuun, nu EP voorhoudt dat Schubert als gespecialiseerd handelaar onmogelijk onwetend kon zijn van de betekenis van de weergegeven code 3-BE-6026 en van de andere bij levering meegedeelde productspecificaties, wat er volgens haar op wijst dat Schubert de goederen met kennis van zaken als conform aanvaard heeft, terwijl Schubert van haar kant beweert dat zij onwetend was over het gegeven dat het om eieren van klasse B ging en op dat ogenblik aan de hand van die code of andere objectieve gegevens bij levering niet zou hebben kunnen vaststellen dat het om kooi-eieren van klasse B ging die ingevolge de Europese reglementering niet buiten België op de Europese markt konden worden gebracht als voor rechtstreekse menselijke consumptie geschikte. De door partijen in het debat gebrachte gegevens en stukken volstaan immers niet om dit thans reeds met afdoende zekerheid te kunnen beoordelen.

15

Beslissing

HET HOF beslist op tegenspraak.

Het hoofdberoep wordt toelaatbaar verklaard.

Het incidenteel beroep wordt toelaatbaar verklaard.

Alvorens ten gronde recht te spreken, stelt het hof

UYTDEWILLIGEN Paul
Horendonk 295
2910 ESSEN
Tel: 03 667 26 35

E-mail: upm@telenet.be

aan als gerechtsdeskundige met de opdracht om:

- na zich in het bezit gesteld te hebben van alle overtuigingsstukken van partijen,
- te onderzoeken of Schubert bij levering van het lot eieren geleverd op 16 of 17.2.2012 aan de hand van alle documenten waarvoor zij toen beschikte of redelijkerwijze moet beschikt hebben, kon vaststellen dat het om eieren van klasse B ging die op dat ogenblik in principe niet meer op de Tsjechische markt konden gebracht als voor rechtstreekse consumptie door de consument geschikte eieren,
- te proberen partijen te verzoenen,
- bij gebrek aan verzoeking, zijn gemotiveerd advies over het voorgaande te geven - en te antwoorden op alle nuttige vragen van partijen Wijst raadsheer, dd. Voorzitter B. BULLYNCK in dit hof aan om het verloop van het onderzoek op te volgen.

Zegt dat dit arrest door de griffie binnen de vijf dagen ter kennis zal worden gebracht van de gerechtsdeskundige, de partijen en hun raadsliden (overeenkomstig de bepalingen van art. 46/1 en 973 §2, derde lid Ger.W.).

Zegt dat de gerechtsdeskundige over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit arrest zal beschikken om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren.

De deskundige geeft hiervan kennis bij een ter post aangetekende brief aan de partijen die verstek laten gaan en bij gewone brief, per fax of elektronische post aan de verschenen partijen en hun raadsliden, evenals aan het hof.

Zegt dat de gerechtsdeskundige en de partijen zich naar aanleiding van het deskundigenonderzoek verder dienen te gedragen naar de bepalingen van de artikelen 962 tot en met 991 bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Zegt dat het verloop van het deskundigenonderzoek als volgt dient te gebeuren door de goede zorgen van de gerechtsdeskundige:

- de gerechtsdeskundige zal zelf de plaats, de dag en het uur bepalen waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen en hij zal hiervan kennis geven per aangetekende brief aan de partijen en per gewone brief aan het hof en aan de raadsliden van de partijen;
- de gerechtsdeskundige zal in de loop van zijn opdracht zelf bepalen of het noodzakelijk is om al dan niet een beroep te doen op technische raadgevers;
- de raming van de algemene kostprijs van het deskundigenonderzoek of tenminste de manier waarop zijn kosten en ereloon en de kosten en het ereloon van de eventuele technische raadgevers zullen berekend worden, wordt door de deskundige berekend;

- de gerechtsdeskundige zal zelf de redelijke termijn bepalen waarbinnen de partijen hun opmerkingen kunnen laten gelden aangaande zijn voorlopig advies.

Bepaalt het voorschot op de erelonen en onkosten van de gerechtsdeskundige op € 2.000,00 inclusief BTW. Zegt dat deze som door SCHUBERT PARTNER zal moeten worden voldaan, binnen de maand na huidig arrest, door betaling ter griffie van het hof van beroep te Antwerpen, Waalse Kaai 35 A, op rekening nummer BE46 6792 0091 0036, met vermelding van het rolnummer 2016/AR/1429.

Bepaalt het redelijk deel van het voorschot dat aan de gerechtsdeskundige onmiddellijk mag worden vrijgegeven, na betaling van het voorschot, op € 1.500,00 inclusief BTW.

Zegt dat de termijn voor het neerleggen van het eindverslag wordt bepaald op zes maanden vanaf de datum waarop de gerechtsdeskundige zijn werkzaamheden zal hebben aangevat, onverminderd artikel 972 bis. § 2, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Zegt dat het de gerechtsdeskundige toekomt het hof in kennis te stellen van het verloop van het deskundigenonderzoek zoals bepaald in artikel 972 bis van het Gerechtelijk Wetboek. Zegt dat de gerechtsdeskundige overeenkomstig artikel 509 quater van het Strafwetboek verboden is een rechtstreekse betaling van een partij in het geding te ontvangen.

De beslissing omtrent de kosten zowel in eerste aanleg als in beroep wordt aangehouden.

Verwijst de zaak naar de bijzondere rol.

De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 13 november 2017 door

B. BULLYNCK Raadsheer, dd. Voorzitter

S. GRANATA Raadsheer

C. JANSEGHERS Raadsheer

P. THUIS Griffier